

محمد مجتبی شتری

نکاری بفلسفه تحریرم ربا

* روش قرآن در تحریرم ربا

* فلسفه تحریرم از جنبه‌های اجتماعی و اخلاقی

روش قرآن عجیب در مبارزه با انحرافات ریشه دارد اجتنابی روش کاملاً خاص است. قرآن بجای اینکه دفعتاً بتحریر عادات و رسوم غلط پنهان نموده، نخست پایمانه نووندگی تحریرم در افکار عمومی می‌پرداخت و آنکه که حاممه آماده پذیر فتن تحریرم نهانی می‌شوند. قانون تحریرم را پس از اعلام میداشت، این روش اساسی و معزز همانت است که امروز فاقه‌نوگران از آن پیروی می‌کنند. از دیرینه‌ی تحریرم با این باغت و در سویی مرحلاً آن را تحریرم نهانی در رباخواری در آیه ۱۲۰ از سوره آل عمران، اعلام نمود. ولی این تحریرم هم مخصوص نوع خاصی از ربا یعنی رباخواری بود، ممنظور از اینکه رباخواری آن قسم است که فرخ سود پذیری بالاست که در مدت کس از راه را کم سود؛ اصل بدهن شخص بجهت دین بر این مرسد و در نتیجه سرمایه را داده‌اند را دروز بیرون افزایش بیداریکند (۲).

تحrirم ربا در این مرحله متوقف نشد و عاقبتی با این قدر اکیدالهی در آیات ۲۷۸ و ۲۷۹ از سوره بقره هر گونه رباخواری تحریرم گردید، این مرحله نهانی که چهارمین

مرحله تحریرم بود باصر احتجت «حرمت هر نوع رباخواری» را وارد در زمرة قوانین ابدی و دینی اسلام نمود (۳).

چنانکه ماحصله شده کتاب آسمانی ما با توجه کامل به اصل مهم «مراعات تدریج در قانون» گذراوی، برای اندیختن سنت غلط رباخواری که صدها بدختی و فساد اجتماعی و اخلاقی و اقتصادی از آن تو لبیدمی‌شود کوشش نموده است و ما با توجه باین مفاد که از قطعه «رباخواری» پسندیده و مقبولی نیست در این آیه شرطه گفته شد: «فَهَا أَدْرِيدَ كَاءَ افْرَادَ كَوْهَهِ وَ نُورَتْ رَاخَارَ اذْرَاسَوْدَ كَرْفَنْ اسَادَهِ مِيَشَوْدَ امَادَهِ بِهَشَكَاهَ حَمَادَهِ بَلْعَنْتَوْيَهِ اَدَّبَنْ طَرَهِ» هیچ چیز بر موقعیت مقام منونی رباخوار افراد نمی‌شود (۴).

این گونه سخن گفتن «رباد» در ربا، با توجه باین که قرآن همواره مردم را کسب و تجارت حلال تشویق می‌کرده حساب رباخواری را از سایر کسبهای کمالاً جدا می‌کند و از قدر اخلاقی بآن موقعیت کاملاً بست و ناشای نهادی می‌بخشد.

(۱) واخذهم الربوا وقد نهوعنه واکلمهم اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين من هم عذاباً اليماء.

(۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبْوَا إِلَّا مَا عَضَافُوا تَقْوَى اللَّهُ لِمَلْكِ فَلَاحِنُونَ .

(۳) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ قَوَّا اللَّهُ وَذُرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبْوَا إِنْ كَتَمْ مُؤْمِنِينَ . فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَإِذَا نَأَيْتُمْ بِهِنْ وَرَسُولِهِ وَانْتَمْ فَلَكُمْ رِءُسُ اموالكم لِنَفْلَمُونَ وَلَا ظَلَمُونَ .

(۱) وَمَا آتَيْتُمْ رَبَّا لِأَبْرَوْهُ فِي اموالِ النَّاسِ لِلَّذِينَ بَرَعُوا دَادَهُ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ ذِكْرِهِ تَرِيدُونَ دِجَهَهُ فَاوَلَتَكُمْ همِ الْمُظْهَرُونَ .

اجازه میدهد نظری به جنبه‌های اجتماعی و اخلاقی فلسفه تحریم برداشته کنیم و بحث در جنبه اقتصادی آنرا بشماره آنده موقول میدارم.

فلسفه تحریم از جنبه‌های اجتماعی و اخلاقی

حامد پیش از هر چیز فنازمندی به من تعاون و عواطف مقابله داشت. آن اندارد؛ هیچ عاملی اگری نمی‌داند، همانند شش ساعت افراد بر مبنای نوع دستی، حامد را مستحکم و هم‌اعنگ نمیدارد، این قدر ایجاب میکند هر گزنه تبادل اقتصادی طوری مقاطع شود که اطمینانی به استحکام این عواطف نداشته باشد و قیچه آن تولید هنر داشته باشد و بدینجهای باید روابط اخواری و یکنوع تبادل اقتصادی است که این عواطف مقابله را مستحب نماید و باید اینها را با خواری را در دل اینها بداند.

نظام روابط اخواری برای اصل استوار است که روابط اخواری عرش‌العلی (خدام قرض گردید) از کسبیکه و سیله پول استقراری بعمل آورده سود پیر دیازیان) سود پول خود را خواهد گرفت او کمترین اعتماد و توجهی پسر و زیان پدھکار رخواهد داشت پدھکار هر انداره هم رشکسته و بیچاره باشد باید تمام سود پول را پیوون کم و کسر پیر دارد، درحالیکه این وضع رقت پاره را گز باعث آن عدالت و انصاف خواهد نمی‌باشد، عدالت و انصاف میگیرید اگر روابط اخواری با توجه بسودی که احیاناً در کسب عاید پدھکار میتواند از این سود میگیرد این در درست هم گفته میکنند است عاید او شود بهم باشد، این وضع کاملاً غیر عادلانه است که اوضاعیت تبادل کمین سود پول خود بنشیند و کاری پسر و زیان پدھکار نداشت باشد.

در یک چنین تبادل اقتصادی پدھکار احساس میکند روابط اربول را که اداره تعاون هم افراد اجتماعی بست آورده بدون آنکه دوباره بطور صحیح در آمده باکن دش در آورده، و در نتیجه عدم افراد اجتماعی را در پیر مهای آن سویم کند فعلاً بخود احساس داده است، پدھکار چنین می‌فهمد که روابط اخواری پول را سیله استعمال طبقه بی سرمایه قرار داده و در حقیقت از قرآنها سوءاستفاده نموده است، بدین ترتیب روابط اخواری یک نوع بادل اقتصادی میباشد که کاملاً یکنفره تنظیم شده و تنها منافع روابط در آن م忖دور گشته است. پدھکاران گز چه از روی اختیار این معامله تن میدهند اما هر گز واقعیت فر عادلانه و صد انسانی آن را افراد اموی نمی‌کنند، در نظام روابط اخواری غالباً کارهای میرسد که پدھکاران قرار دارند روابط اخواری را باشد هر چه تمایزی بر گلوبی خود را حساس میکنند، در آن هنگام کی سود پدهان تو اشته اسزار پول استقراری

وشاگر دوی میباشد خود نیز بآن اصر اف میکند آنجا که گوید: «اگر نبود آن دو سال که در حضر امام صادق (ع) کسب علوم و حقایق کردم هر آینه هلاک شیعه (۱)» هالیک نیز آراء فقهی خود را از کنایهای ایوب حنفیه استفاده کرده است و شافعی نیز شاگر دوی بوده، معلومات خود را ازوی بادگرفته، چنانکه احمد حنبل نیز شاگر داد بوده، در معلومات خود مدینون اوست.

من این آنچه از مسائل فقهی و آرائی که در کتب این مذاهب جهار گانه موافق باعقیده شیعه وجود دارد مرهون راهنماییهای امام صادق (ع) است و آنچه مخالف عقاید شیعه میباشد مسائلی است که خود آنها، به عنوان فکر شان مانع اشافه کرد، اند. همین حقیقت تاریخی یکی از اسبابی است که مراثیت این آئین کرد و باعث شد که نسبت نشیعه خود را سریعاً اعلام کنم.

بعد از انتخاب مذهب شیعه و انتشار کتاب من در سراسر ممالک اسلامی زاده های متعدد از ممالک اسلامی دریافت داشتم که از من حواسه بودند تو شیعی دعم بجهة علت از مذهب قدمی خود که مدت قریب ای مددی برآن بوده و طبق آن عمل میکردند که ام دست کشیده و بمده شیعه که ویده ام ناجار من دست نمایل این کتاب ذمہ . سپس مؤلف علل تغیر مذهب خود را با عنوان البخاری بناور و شروع ذکر و میکند که در طی ملاقات آینده از قلمرو اند گان خواهد گذشت.

(۱) «الولا لستان الہلک النعمان»

نقیبه از صفحه ۵۴۶ شیعی برند ولی سود چنان بالای سود جمع شده که اصل بدھی چندین برادر گشته و هست و زندگی؛ عکار بیچاره بخطر افتاده چه حالت و وضعیت پیش میاید؛ در این موقع جزا نیکه سراسر وجود بدھکار بیچاره بر را خوار امانت و نفرین پفرست و تشنگ خون او باشد چه انتشار دیگری از امیتوان داشت؟

در این شرائط بحرانی است که کدها جنایت و حشمتناک و فجیع رخیدد و در این دیده شده که بدھکار ایکه دشنه از همه جا کوتاه شده، خلبانکار را با وضع فجیعی کشته اند. چنانکه بسیاری از آنها چنان از زندگی خود مرده شده اند که راهی بجز خاتمه دادن بزندگی و انتحار پیش بای خود نمیدیده اند. سراسر اهای توسعی دا. گستری تهران تا کنون شاهد مناظر میتوان از این انتحارهای رقت آور بوده است و صفحات حوادث روز نامهها از این گونه آدم کش هاویا خوده کشها که از شیوع ربا خواری سرچشم میگیرد فراوان منتشر میکنند.

در اینجا باید توجه داشت عملاً تابت شده تصور اینکه ربا خواری طوری محدود شود که منحصر باشی مفاسد نگردد تصویری کامل غیر عملی است پیدا میشود و قنی و تبادل اقتصادی بر اساس غسل استوار بوده و تنها برای تأمین منافع ربا خوار تنظیم شده باشد با محدود کردن آن نمیتوان از منابع آن حاوی گری کرد (بحث در باره مفاسد اخلاقی و اقتصادی ربا را در شماره آینده خواهید خواند).